

BILTEN 30

JUN 2026.

Aktivnosti Kluba u 2025.godini

25. godina Kluba

In memoriam – Aleksandar Aco Đurašković

27. Balkanski planinarski susreti – Smetovi 2025.

**Reprezentacija Crne Gore na
Balkanskom takmičenju u planinarskoj orijentaciji**

Elbrus (5.642 mnv) — ekspedicija sa ekipom

PAK „Samit“ iz Banja Luke

Atlas-Maroko

Sva blaga otoka Paga

Musala (zimski uspon)

AKTIVNOSTI KLUBA U 2025. GODINI

Edita Files Bradarić

U protekloj godini Klub je realizovano 49 akcija od kojih su 4 akcije bile jednodnevne, 4 vikend-akcije i 4 putovanja (otok Pag u Hrvatskoj, Balkanski susreti na Smetovima-Zenica, Zelengora i Čvrstica u Bosni i Hercegovini). Uz to, naši članovi su dodatno učestvovali na 10 akcija koje su bile u Kalendaru PSCG ili u organizaciji drugih klubova. Od obližnjih vrhova Prokletija u Albaniji pohodili su Maja e Golishit (2021 m) i Maja e Nagvicit (2412 m).

Klub je u 2025. godini imao 73 člana, upisano je 5 novih članova. Najaktivniji planinari su bili Mira Kostić sa 41 akcijom te Milenko Vujošević i Pavle Medenica sa po 37 akcija. Rajko Mićković je vodio 13 akcija, a Edita Files Bradarić 12 akcija, što znači polovinu svih akcija kluba. Takmičari su uspješno završili sezonu učestvujući u tri kola Lige PSCG iz planinarske orijentacije i planinarskog trčanja, učestvom na Balkanskom prvenstvu u Makedoniji u sastavu reprezentacije PSCG, kao i na više slobodnih takmičenja iz planinarskog trčanja ili polumaratona. Učestvovalo je 13 takmičara koji su registrovani u PSCG. Takmičarski program podržao je Glavni grad sredstvima za sufinansiranje programa sportskih organizacija.

U saradnji sa TO Danilovgrad Klub je obnovio i remarkirao pješačku stazu Spuška glavica i planinarsku stazu Garač od Markovine do vrha Milunova Bobija (1436 m). U rejonu Bukumirskog jezera markirana je mala kružna staza oko jezera koja spaja dva vidikovca – ovo je početak saradnje sa Agencijom za upravljanje zaštićenim područjima Podgorice u pogledu održavanja i stvaranja novih staza u Parku prirode Komovi.

„Dani Gorice na Bukumirskom jezeru” (25-27. 07. 2025.god.) protekli su uz intenzivne planinarske aktivnosti sa usponima na stjenovitu Đebezu (1755 m) i Maglič (2141 m), a planinari gosti iz Subotice PD „Panonci” popeli su Surdup i Štitan. Učestvovalo je 24 planinara, 17 iz „Gorice” i 7 gostiju – planinari iz Subotice, Trebinja i Bijelog Polja.

Protekle godine Klub je podržao 5 planinara i planinarki koji su započeli obuku za planinarske vodiče – kategorija A1 u organizaciji PSCG. Planinarka Olivera Božanović je završila obuku za vodiča, započetu u 2024. godini, i dobila licencu PSCG. Takođe, Snežana Fatić i Olivera Božanović su dobitnice bronzane značke PSCG za postignute rezultate, koja im je dodijeljena na Planinskom festivalu u Mojkovcu, a povodom jubileja 75. godišnjice PSCG.

Izuzetne planinarske rezultate postigle su planinarke Snežana Fatić i Sanja Simović osvajanjem najvišeg vrha Atlasa i Sjeverne Afrike, Jebel Toubkal (4167 m), Snežana Fatić je osvojila i najviši vrha Evrope Elbrus (5642 m). Takođe, tu su planinarska dostignuća Blaža Vukčevića sa osvojenim Gran Paradizom (4061m) i Triglavom (2864m) i planinarske aktivnosti Ivane Mujović sa savladavanjem ferata i zimskim usponom na Musalu (2925m).

25 GODINA ZAJEDNO NA PLANINARSKIM STAZAMA

Četvrt vijeka predanosti planinarenju,
25 godina pogleda koji oduzimaju dah,
prijateljstva sklopljenih na stazama
i ljubavi prema prirodi.

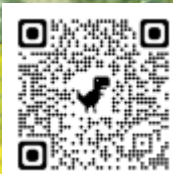
Hvala vam što ste godinama prenosili
planinarski duh, njegovali odnos prema prirodi
i pokazivali da su planine
mjesto slobode, snage i zajedništva.

Uz želju za još mnogo osvojenih vrhova,
sigurnih koraka i nezaboravnih uspomena –
srećan 25. rođendan!

**Planinarski klub „Gorica“,
Podgorica**

Povodom jubileja objavljen je opširan tekst o Klubu "Planinarski klub "Gorica": 25 godina posvećenosti stazama i ljudima" na portalu www.maja.team, koji vodi novinarka Vijesti Damira Kalač. <https://maja.team/planinarski-klub-gorica-podgorica-25-godina/>

SKENIRAJ QR KOD
DA PROČITAŠ TEKST

IN MEMORIAM

ALEKSANDAR - ACO ĐURAŠKOVIĆ

U 87. godini života napustio nas je veliki planinarski aktivista, osnivač Planinarskog kluba „Gorica“, predsjednik Kluba od 2003. do 2015. godine i počasni član. Život mu je u cjelini bio aktivno vezan sa prirodom i planinama – profesionalno, kao diplomiranom inženjeru šumarstva, i bogatom karijerom u ministarstvima zaštite prirode u BiH i kasnije u Crnoj Gori, a poseban doprinos je dao kao sportski radnik, aktivan smučar, planinarski vodič i instruktor. Bio je izuzetan poznavalac i narator o flori i fauni, prijatelj i saradnik poznatih istraživača širom Jugoslavije. Učesnik je proglašenja Crne Gore kao ekološke države.

Planinarstvom Aco se bavio još od gimnazijskih dana u Nikšiću pa kroz studije u Sarajevu i kasnije kroz službovanje u BiH i Crnoj Gori više od 60 godina, gotovo do posljednjeg daha. Ostavio je mnoštvo tragova u planinarstvu BiH, CG i SRJ. Osnivač je PSK „Jahorina“ i PD „Pale“ i do 1992. godine aktivan član u Predsjedništvu PS BiH. Po dolasku u Crnu Goru osnivač je PD „Komovi“ i PK „Gorica“, reosnivač i član UO PSCG 1996. godine.

Dobitnik je značajnih priznanja u planinarstvu i skijanju: Srebrna značka PS Jugoslavije, Značka i plaketa XIV Zimskih olimpijskih igara u Sarajevu 1984, Zlatna značka PS Crne Gore za poseban doprinos razvoju planinarstva u Crnoj Gori 2017. godine. Bio je koorganizator na projektima planinarskih transverzala i staza i jedan od autora planinarskih vodiča „Planinama Crne Gore – CT-1“, „Primorsko planinarska transverzala Orjen-Lovćen-Rumija“, „Planinarski vodič Žijovo“, Prve ekološko-rekreativne staze „Obod“. U klubu je bio inicijator više planinarskih ekspedicija od Triglava do Olimpa, Musale i Pirina u Bugarskoj.

Međunarodnu aktivnost u Klubu obogatio je uvođenjem Kluba u zajednicu Balkanskih planinarskih susreta klubova i društava od 2010. godine i uspješnom realizacijom Susreta u Crnoj Gori (Veruša 2012. i Lovćen 2017). I u poznim godinama pratio je rad Kluba i na svoj način podržavao sve aktivnosti Kluba posebno za „Dane Gorice na Bukumirskom jezeru“.

Neizmjerno mu hvala za sve što je učinio za PK „Goricu“ i njene članove koji ove godine i njegovom zaslugom slave 25 godina kontinuiranog i uspješnog rada. Počivaj u miru i spokoju na nebeskim stazama.

27. BALKANSKI PLANINARSKI SUSRETI SMETOVI 2025.

Snežana Ivanović

Susreti planinarskih klubova i društava Balkana, 27. po redu, održani su od 13.06. do 15.06. 2025. godine na Smetovima kod Zenice u Bosni i Hercegovini. Domaćin je bio Planinarsko društvo „Željezara“ iz Zenice. Učestvovalo je 13 Klubova iz sedam zemalja Balkana: Srbije, Bugarske, Sjeverne Makedonije, Hrvatske, Slovenije, Crne Gore i BiH. Predstavnici iz Crne Gore bili su KVP, „Kapetan“ i PK „Gorica“ iz Podgorice. PK „Gorica“ je zastupalo šest planinara: Branka Adžić, Jelena Milutin, Ivana Mujović, Snežana Ivanović, Igor Maraš i Rajko Mičković.

Na proputovanju kroz Bosnu, u Travniku smo posjetili kuću u kojoj je rođen nobelovac Ivo Andrić, te obišli Plavu vodu i njen izvor. Stižemo na Smetove oko 19 h, taman da se prijavimo i smjestimo u planinarski dom na Smetovima, koji je nekad bio Sindikalno odmaralište „Željezare“ Zenica. Prvo večer je proteklo u prijatnoj atmosferi uz večeru, druženje, igru i muziku.

Sutradan, u subotu, krenuli smo na dvije ture – težu, dužine 15 km (Sebuje – Kraljevine – Smetovi) i lakšu, dužine oko 5 km (Smetovi – Spomenik – Dom „Smet“). Na prvoj je bilo oko 70 učesnika i među

njima pet članova našeg kluba, a na drugoj, lakšoj 17 učesnika i među njima jedan naš član. Imali smo prelijepo pogled sa visoravni Kraljevina na zelena prostranstva i vrhove u daljini. Po dolasku u Dom predviđen je odmor, a za vođe delegacija radni sastanak na kojem su oni analizirali zajedničke aktivnosti u protekloj godini i donijeli odluku da domaćin i organizator sljedećih 28. Susreta bude KVP „Kapetan“ iz Crne Gore. Uslijedila je svečana večera uz živu muziku, igru i pjesme, dodijeljene su zahvalnice svim učesnicima, kao i pokloni učesnika domaćinu za uspješnu organizaciju Susreta.

U nedjelju, poslije doručka, druženja uz kaficu i fotografisanja, Susreti su zatvoreni uz pozdrave i lijepe želje za druženjem u Crnoj Gori sljedeće godine. Susreti su prošli u lijepoj i prijatnoj atmosferi i, vjerujem, sa punim srcem kod svih učesnika.

Od planinarskog doma na Smetovima krenuli smo u 10:30 i na povratku svratili u Visoko da nakratko vidimo nešto i od piramida. Slučajno, vodeći se nekom stazom, uputismo se i ispesmo na vrh Piramide ljubavi. I to bijaše, mada su neki krenuli u sandalama, prijatno iskustvo.

REPREZENTACIJA CRNE GORE NA BALKANSKOM TAKMIČENJU U PLANINARSKOJ ORIJENTACIJI SKOPLJE (VODNO), SJEVERNA MAKEDONIJA, 26–28. SEPTEMBAR 2025.

Biljana Božović

Reprezentacije Crne Gore: Olivera Božanović, Jelena Milutin, Biljana Božović, Darko Mugoša, Branka Adžić, Vuk Šestović i Radule Đukić

Slušala sam uzbudljive priče o planinarskoj orijentaciji i poželjela sam da se uključim. Već nakon prvog iskustva postalo mi je jasno zašto o tome govore s tolikim entuzijazmom. Planinarska orijentacija podrazumijeva jednostavan ali izazovan zadatak – dobijete kartu sa ucrtanim tačkama i uz pomoć kompasa imate zadatak da sa svojom ekipom pronađete sve tačke na terenu u određenom vremenskom okviru. Prije polaska treba pažljivo pročitati kartu, dogovoriti pravac, a zatim počinje avantura. Posebnu radost donosi pronalazak prve kontrolne tačke ali i svake sljedeće, dan postaje ispunjen i nezaboravan.

Nakon nacionalnih takmičenja i sticanja iskustva na domaćem terenu, uslijedilo je Balkansko takmičenje u Sjevernoj Makedoniji od 26. do 28. septembra 2025. godine. Crnu Goru predstavljale su dvije ekipe u kategoriji veterana:

- **Montenegro 1:** Branka Adžić, Jelena Milutin, Biljana Božović i Darko Mugoša članovi PK „Gorica“;
- **Montenegro 2:** Olivera Božanović iz PK „Gorica“, Radule Đukić i Vuk Šestović iz VPK „Kapetan“.

Takmičenje je započelo noćnom trkom. Kretanje noću kroz šumu uz svjetlost čeonih lampi bilo je novo iskustvo za mene. Kod kontrolne tačke KT3 iz mraka su sa

svih strana sijale čeonne lampe, sve je vrvilo od takmičara, nastala je konfuzija jer niko nije mogao da pronađe kontrolnu tačku. Naknadno je potvrđeno da je tačka bila pogrešno označena na karti, zbog čega su noćna trka i ostvareni bodovi poništeni za sve učesnike.

Sljedeće jutro održano je dnevno takmičenje tokom kojeg su obje crnogorske ekipe uspješno pronašle sve kontrolne tačke, ali fizička spremnost takmičara je napravila razliku u plasmanu ekipa. U toku trke imali smo zadatak da pokažemo znanje u pravljenju čvorova. Sve ekipe su uzele maksimalni broj poena. Isto večer organizovani su testovi iz poznavanja topografije i provjera znanja iz prve pomoći, planinskih opasnosti, meteorologije i poznavanja vrhova Balkana I svijeta.

Objek crnogorske ekipe pokazale su borbeni duh, disciplinu i visok nivo tehničkog znanja. U konkurenciji 11 timova iz Slovenije, Hrvatske, Srbije, Bosne i Hercegovine, Crne Gore i Sjeverne Makedonije u kategoriji veterana ekipa Montenegro 2 osvojila je bronзанu medalju, dok se ekipa Montenegro 1 našla na petom mjestu.

Stečeno iskustvo, timski rad i razmjena znanja sa učesnicima iz regiona bili su dragocjeni i motivirajući, a cijelo takmičenje još jednom je pokazalo čar planinarske orijentacije i ljepotu istraživanja prirode kroz ovu disciplinu. Takmičenje se odvijalo u četiri kategorije – pioniri (do 15 godina), juniori (do 18 godina), seniori (preko 18 godina) i veterani (preko 45 godina) pri čemu se ukupni plasman reprezentacija određivao zbirnim bodovanjem svih kategorija. Naša ekipa nastupila je u kategoriji veterana, pa reprezentacija Crne Gore, zbog izostanka predstavnika u ostalim kategorijama, nije mogla ravnopravno konkurisati drugim državama u ukupnom plasmanu. Uključivanje pionira, juniora i seniora ključno je da Crna Gora pokaže pun potencijal u planinarskoj orijentaciji i dostigne ravnopravno mjesto među reprezentacijama u regionu.

Team	Category	Nationality
SERBIA 1	Veteran	SERBIA
Polzela SLOVENIA	Veteran	SLOVENIA
MONTENEGRO 2	Veteran	MONTENEGRO
Poljane SLOVENIA	Veteran	SLOVENIA
MONTENEGRO 1	Veteran	MONTENEGRO
Edehvažs MACEDONIA	Veteran	MACEDONIA
SERBIA 2	Veteran	SERBIA
BIH 1	Veteran	BIH
Dijeg CROATIA	Veteran	CROATIA
Rijeca CROATIA	Veteran	CROATIA
Transverzalec MACEDONIA	Veteran	MACEDONIA

Rang lista - veterani

ELBRUS (5.642 MNV)

EKSPEDICIJA SA EKIPOM PAK „SAMIT“ IZ BANJA LUKE

Snežana Fatić

Kad smo krenuli put Kavkaza, u meni su se miješali mir i nemir: — mir jer sam znala da smo se pripremali ozbiljno i dugo, — nemir jer Elbrus nije samo „još jedan vrh“. Elbrus je 5.642 metra iznad mora, jedan od „7 svjetskih samita“, planina koja te, i prije nego što joj priđeš, natjera da se sabereš i preispitaš: zbog čega si došao, koliko si spreman da istraješ i koliko vjeruješ sebi i timu.

Bilo nas je 12 u ekspediciji – ekipa iz Banja Luke, Planinarsko - alpinistički klub „Samit“. I već na prvom okupljanju tamo, pod

tim ogromnim nebom, osjetila sam ono poznato planinarsko „mi“ – isti sjaj u očima, isti umor od puta, ista tiha odlučnost. Niko nije morao mnogo da priča. Elbrus govori dovoljno sam.

Pripreme za Elbrus moraju biti odrađene ozbiljno – to smo svi znali. Kondicija, oprema, psihička priprema, naviknutost na umor... sve to utiče da šansa da se stigne do vrha bude maksimalna. I baš kad smo pomislili da ćemo moći „pametno“ skratiti poneki dio zahvaljujući žičari, dočekala nas je realnost u vidu ruskih vodiča.

Za razliku od drugih, o kojima sam slušala da znaju biti fleksibilniji, ruski vodiči su bili – pravilo je pravilo. Aklimatizacija se radi po propisu, bez pregovora. Nije ih zanimalo koliko smo se kondiciono spremali, koliko smo jaki, koliko možemo „izgurati“. Njihova logika je bila jasna: planina se ne osvaja silom, nego poštovanjem procesa. I u pravu su. Na osnovu toga morali smo produžiti ekspediciju još jedan dan. U tom trenutku, naravno, nije mi bilo drago – jer svako od nas u sebi već broji dane do vrha, ali kasnije sam shvatila – taj dodatni dan nam je kupio sigurnost, snagu i mir u glavi.

Bazni kamp Elbrusa – to je poseban svijet. Uslovi su nehumani ili bolje rečeno, potpuno u skladu sa prirodom, čemu mi planinari zapravo i težimo. Gore nema kupatila, tuševa, udobnosti na koju se navikneš u civilizaciji. Higijena se svodi na ono najosnovnije i na snalaženje. I tu dolazi scena koju i danas prepričavam uz smijeh – naše „kupanje“ u ledničkim potocima.

Voda oko tri stepena. Malo ko je uspio da se spusti u vodu kako treba. A eto, moja malenkost jeste. Prvi put je to bio šok – dah stane, tijelo se buni, mozak viče „Šta ti ovo treba?!“. Ali onda, poslije par trenutaka, desi se nešto čudno – kao da ti se cijeli sistem resetuje. Osjećaš se budno, čisto, snažno. I ono što me je najviše iznenadilo – vremenom mi se počelo sviđati.

Radovala sam se ponovnom „tuširanju“ na taj način, kao nekoj maloj pobjedi nad komforom.

A onda je došao šesti dan. Dan vrha. Noć i rano jutro na toj visini nisu samo hladni, nego oštri. Hladnoća ti uđe u misli, u prste, u svaki plan koji si napravio. Put do vrha je dug, naporan, ritam je spor, a vrijeme se mjeri na drugačiji način: od jedne do druge pauze, od jednog do drugog dubokog udaha, od jedne do druge rečenice koju sam sebi ponavljala.

I baš tada, u toj tišini, kao da smo svi isto razmišljali: moram gore pa kako god. Ne iz inata, nego iz smisla. Jer si zbog toga tu. Jer si uložio mjesec priprema, kilometre treninga, odricanja, snove koje nisi ni svima pričao. I jer gore, na vrhu, stoji tačka koja zatvara krug.

Vrijeme nam je bilo naklonjeno. Posljedni dan je bio sunčan, nebo čisto, vidici otvoreni, iako je i dalje bilo hladno, posebno u jutarnjim satima. Taj sunčev sjaj na snijegu zna da vara – izgleda pitomo, a zapravo traži punu pažnju. Ipak, taj dan je bio naš.

Korak po korak, metar po metar, uz vjetar koji ti pokušava objasniti da si mali, uz visinu koja te podsjeća da nisi gospodar ničega išli smo... i stigli – svih nas dvanaest, uspješno na vrh.

To je trenutak koji se teško opisuje, jer nije samo euforija. To je mješavina olakšanja, ponosa, zahvalnosti, i nečega vrlo tihog – poštovanja. Pogledaš oko sebe i vidiš Kavkaz uživo: prostranstva, ozbiljne visine i širine, pejzaž koji nije „lijep kao razglednica“, nego moćan kao poruka. Govorili su mi oni koji su već bili: „Vidjećeš kad mu se primakneš i kad budeš u mogućnosti da ga osjetiš u punoj snazi.“ I bili su u pravu.

Elbrus je bio mnogo više od mojih očekivanja. I upravo zbog toga sada znam – moraću mu se vratiti.

A kao nagrada našoj uspješno sprovedenoj ekspediciji došao je i Tbilisi, Gruzija. Grad koji me je oduševio svojom ljepotom – arhitekturom, prostranstvima, mirisima hrane i tom posebnom vedrinom ljudi. Poslije snijega i tišine Elbrusa, Tbilisi je djelovao kao topla, živa muzika, kao da ti kaže: „Bravo. Sad se sjeti da život ima i druge vrhove.“

Kad danas pomislim na tu ekspediciju, ne sjećam se samo hladnoće i umora. Sjećam se ekipe, discipline, ruskih vodiča koji su nas naučili strpljenju, sunca na vršnom danu, ledenjačke vode koja me je „prevaspitala“, i osjećaja da je cilj bio daleko – ali nikad nemoguć kad imaš pripremu, tim i čistu namjeru.

Elbrus nas je pustio. A mi smo mu ostavili dio sebe.

ATLAS – MAROKO

Sanja Simović

Još je negdje skrivena, a ipak prisutna, nevjerica da smo se našli na afričkom kontinentu, mnogi od nas po prvi put, i uspjeli da popnemo najviši vrh planine Atlas – 30 planinara na najvišem vrhu Sjeverne Afrike.

U okviru crnogorske planinarske ekspedicije „Atlas“, u organizaciji Kluba vojnih planinara Crne Gore „Kapetan“, u usponu na najviši vrh Sjeverne Afrike čuveni Jebel Toubkal (4167 mnv) učestvovala su 33 planinara iz Crne Gore. Predsjednik kluba Miloje Knežević, uz podršku Azre Balić predsjednice Planinarskog kluba „Cmiljača“ iz Bijelog Polja, uspješno je organizovao ekspediciju planinara KVP „Kapetan“ i planinara PK „Cmiljača“. Ekspediciji su se pridružila tri planinara PK „Gorica“ i planinari iz kluba „MAK“. Interesantan je podatak da je prosječna starost planinara koji su bili na vrhu 48 godina, najstariji član ekspedicije imao je 67, a najmlađi 26 godina.

Članovi ekspedicije su 25. 09. 2025. godine sa aerodroma Podgorica poletjeli u novu planinarsku avanturu preko istambulskog aerodroma da bi ugledali impresivna svjetla afričkog kontinenta u večernjim satima i sletjeli na aerodrom Menara u kraljevskom gradu Marakešu.

Nakon prijedopnevnog razgledanja starog dijela grada Marakeša, sa obilaskom Bahia i Badiia Palace, uslijedilo je pakovanje neophodne opreme za tri dana planinarenja i boravka na planini Atlas, koja će se do planinarskog doma transportovati mulama. Za večeru probali smo jela od leblebije i marokanski tađin, jelo od povrća i mesa u aromatičnom sosu spremljeno u glinenoj posudi s poklopcem koja se zove tađin. Za nas desetak večera sa desertom u restoranu je plaćena samo od oko 110 eura.

Početna tačka našeg planinarskog uspona, na 60 km od Marakeša, bilo je egzotično marokansko berbersko selo Imlil (1740 m) u podnožju Atlasu. Odatle vodi impresivna planinarska staza sa blagim usponom do planinarskog doma Muflon (3207 mnv). Staza vodi klancem rijeke Toubkal, čiji vas žubor prati cijelim putem, a duž staze nailazite na usputna stajališta sa svježim cijeđenim sokom od narandže i drugim voćem i hranom koja se može poručiti. Na oko 3000 mnv prvi put se susrećemo sa visinskom bolešću i odlukom da naš planinar zbog simptoma visinske bolesti sutra ne može na uspon na Toubkal. Svima nam je žao, ali vodi nas iskusni vodič Mustafa Bob čije odluke svi poštujemo.

Rano ustajanje, doručak i prije svitanja krećemo na uspon visinske razlike oko 1000 m. Tokom uspona dugog oko pet kilometara temperatura varira od nula do deset stepeni uz dosta ledenog vjetera. Prisutna trema je učinila svoje tako da sam, i pored velikog iskustva, pogriješila u izboru odjeće i nepotrebno skinula topli sloj. To je dovelo do pothlađivanja i došao je u pitanje moj izlazak na vrh. Iskusni vodič Mustafa procijenio je da se ne radi o visinskoj bolesti već da se treba obući. Na vrh je izašlo nas 30 planinara što je veliki uspjeh za organizatora ekspedicije.

Iz Maroka smo ponijeli pregršt lijepih utisaka, jeftinih kožnih papuča, torbi, suvenira i brdo začina. Ova „egzotična“ zemlja na sjeveru Afrike, potpuno različite kulture i običaja od naše, osvojila je naša srca uz želju da se opet nađemo u Maroku, Marakešu i na Atlasu.

Naš organizator Miloje Knežević po povratku u Crnu Goru rekao je da mu je bila čast i privilegija organizovati i voditi ekspediciju ovakvog značaja i da su mu naša zahvalnost i poruke koje dobija od svih učesnika ekspedicije najveća nagrada i potvrda da smo zajedno ostvarili nešto zaista posebno. Ocijenio je da su svaki trenutak ekspedicije činili vrijednim naše jedinstvo, disciplina i drugarski duh.

SVA BLAGA OTOKA PAGA

Edita Files Bradarić

Osmo putovanje otocima Hrvatskog primorja. Ovaj put stižemo najdalje – do otoka Paga, otoka neobičnih surovih predjela koje je stvorilo more, vjetar i sunce. Opstanak otoka omogućen je bijelim zlatom ili solju, koje je donosilo značajne prihode ali zbog kojeg se i ratovalo, stoljetnim bavljenjem ovčarstvom i proizvodnjom sira, i mukotrpnom izradom paške čipke koja je krasila odjeću i kuće diljem Evrope. Sada svoje divlje resurse nudi turistima, biciklistima, planinarima, kao i onima za čije je zdravlje blagorodno sunce i vazduh sa mora i velebitskih planina. Grupa od 20 planinara PK „Gorice“ provela je intenzivno dane prvomajskih praznika u planinarenju, kupanju, posjetama Muzeju soli, Galeriji čipke i Lunjskim maslinjacima. Kušali su se lokalni specijaliteti, a ponijelo se ponešto i kući. Smještaj u gradu Pagu bio je iznad

očekivanja, a posebno gostoprimstvo i darežljivost domaćina Josipe i Ivana Biljan.

Prvog dana smo se popeli na najviši vrh Paga Sveti Vid (349 m). Uspon je bio kratak, ali veoma eksponiran po stjenovitom terenu, iznad plavetnila Paškog zaljeva i pozadinske kulise Velebitskog masiva. Silazak je bio blag, prema jugozapadu, blagom stazom do sela Kolane. Od Kolana kombijem smo se odvezli do sjeverozapadnog kraja otoka ili sela Lun, gdje smo uz stručno vođenje prošetali vrtovima Lunjskih maslinika na kojima ima oko 80 000 stabalala maslina, od kojih su neka stara i više od 1500 godina.

Drugog dana smo posjetili Muzej soli, gdje smo se upoznali sa postupkom dobivanja soli, historijom proizvodnje i njenom uticaju na život stanovnika Paga. Svratili smo i do dućana ispred Paške sirane i potom kombijem pošli na drugi kraj Paškog zaljeva do sela Metajna. Ovdje započinje najbizarnija staza sa neobičnim kamenim i priobalnim pejzažima zbog kojih je staza dobila ime „Život na Marsu“. Zbog jakog sunca i vrućine skratili smo stazu i prošli dio koji ide iznad uvale Slana i nastavlja do uvale Seline na sjevernoj strani gdje smo se okupali. Na stazi je glavna atrakcija uspravna stijena Stogaj visoka 32 m – jedan od glavnih fotografskih motiva i penjačkih atrakcija. Dan je završio posjetom Galeriji paške čipke.

Na povratku smo posjetili gradić Nin, blizu Zadra, sa imponantnom historijom i baštinom – ilirskog doba, Liburna, preko Rimskog carstva i prijestonice prvih hrvatskih kraljeva.

MUSALA (ZIMSKI USPON)

Ivana Mujović

Najjače djelo je odluka.

Najveći čin stvaranja – odbiti da budeš uništen.

Svaki trud se definitivno isplati.. samo malo vremena, prigriši prve rezultate pomaka i odmah ideš dalje..

Da se skupi snaga da se bude jak!

Da se skupi snaga da se bude slab!

Oktobar.. totalni pad volje i energije.. dodatno loša životna dešavanja.. pokušaj negativnih uticaja sa strane pasivnih, bliskih ljudi. Idu koraci:

- Svjesnost
- Prihvatanje
- Odluka i suočavanje
- Koraci i čin stvaranja

Nikad ništa ne uljepšavam – sve ovdje smještam i slažem u stvarnost. Postižem svoje mentalno namirenje, br. 1 u mom funkcionisanju!

Pet tura, jedna za drugom, od 2000 do preko 2500 mnv, od toga tri u zimskim uslovima.

Mogu.. sporo.. opreznije.. uzdržanije.. kad posustam mentalno, pad nadoknađujem panično hranom, čokoladicama i vodom. Mogu – svaku turu bolje i bolje.. želim.. radujem se.. mentalna i fizička snaga u balansu.. uzimam samo što mi je

potrebno.. osjećam da uživam i pripadam planinama.. ja i one se opet udružujemo.

Ponuda za Musalu

Čak sa gorštackim.. mladanim i žilavim zmajevima, PSK Međed i PSK Brskovo .. čak zvjerskim (pojedinci) – pokret, volja, snaga.

Prvi put sa njima.. prvi put zimski zahtjevniji uspon (pod teretom sve opreme).

Ovo je priča o moći i prilagođavanju.. umoru i uživanju.

Smjenjuju se gordo uzvišenost planine.. njen šarm.. pa njena hladnoća.

Smjenjuju se topli dodiri pripadnosti i odjednom njena sjeća tišine.

Smjenjuju se dominacija i svjetlo i odnekud njena sjenka.

Na umor stanem.. pratim samo svoj tempo.. ostao mi je samo strah da se nedovoljno nalivam (zbog visinske).

Tražim i pijem promrzlu vodu.

Umor otklanjam kratkom pauzicom, mislim na lijepe momente, radosti i ljude u mom životu.. na sve prevaziđene prepreke.. i tako prizivam i pravim dil sa novom nadolazećom snagom i voljom.. završni dio znatno lakše završavam sa zveketom ferata seta. ♥ (za mene pravi adrenalinski koktel) .

Prenu me i česti snažni pozivi ovih već pomenutih zmajeva „Idemo bree još malo.. bravo“ .

Ovo da bi se moglo, mora se imati dobra podloga osim mladosti gole (već aktivni i u nekom treningu ili aktivnosti).

Pokretačka mentalna i fizička snaga i volja, zdrave navike i vjera, i još jako, jako bitna stvar, možda i najvažnija — zdrava motivacija i zdravo liderstvo!!

Poruka i gledanje:

Podrška apsolutna za oba nesporno perspektivna kluba, kao i preporuka za buduće, posebno mlade planinare.

Da se u ovom vremenu generalno lošem i teškom, ali i u 'sveimanju' koje budi primjetno nezadovoljstvo, otrgnu iz zamki i kandži udobnosti, ispijanja kafi, bezvoljnosti, neaktivnosti, depresije, upitne kilaže.. a i boga mi, ogovaranja nas i gledanja kao na čudake. Što možda i jesmo malo, prvi put priznajem, ali nema tu popravke, samo nadogradnje.

Na planinarstvo kao i na sve veći broj planinarskih klubova, da ne gledamo kao na neko takmičenje ili nadgornjavanje u bilo čemu, nego kao na srećan i svoj put u svojim idejama i mogućnostima, da svako pronađe svoje uživanje i svoje mjesto po svojoj mjeri. Samim tim da takvi klubovi dobijaju .. vode.. imaju i čuvaju svoje ljude planinare.

Toliko od tihe, ali kolosalne planinarke ♥

Realizacija planinarskih akcija Pk "Gorice" u 2025.g.

Rb		Naziv	Datum	Vodič / Organizator
1	januar	Busovnik	2.01.2025.	Darko Mugoša
2		Dečić	18.01.2025.	Rajko Mičković
3		Crna planina, Veruša	19.01.2025.	Rajko Mičković
4		Vučje - Borovnik, Dažnik, Krnovo	27.01.2025.	Edita Files Bradarić
5	februar	Vranjina	1.02.2025.	Rajko Mičković
6		Vežešnik	9.02.2025	Mira Kostić
7		Goransko , Piva	16.02.2025.	Branka Adžić
8		Podbišće - Paljokina Kosa	23.02.2025.	Dragoljub Krgović
9	mart	Živa iz Blizne i Seoca, Piperi	9.03.2025.	Mira Kostić, E.F.Bradarić
10		Gornje Ledenice- Sv. Andrija - Perast (Orahovac)	23.03.2025.	Olivera Božanović
11		Gurza - prevoj- Tuđemili, Rumija	30.03.2025.	Edita Files Bradarić
12	april	Vrsuta- Martinići -Sutorman	5.04.2025	Željko Jočić
13		Hum lovcanski - Ivanova korita	13.04.2025.	Rajko Mičković
14		Šiljevnik -Robodo-Vranjaj-Radoštak, Orjen	19.04.2025.	Olivera Božanović
15		Donji Stoliv - Sv.Ilija- G.Lastva, Vrmac	27.04.2025	R. Mičković, E.F.Bradarić
16		Otok Pag, Hrvatska	1-4.05.2025.	Edita Files Bradarić
17	maj	Prvomajski uranak na Vojnik	1.05.2025.	PK Montenegro tim
18		Kaženik, Grlo Sokolovo, Kučke planine	4.05.2025.	Rajko Mičković
19		Vragodo-Izvor Morače, Moračke planine	11.05.2025.	Rajko Mičković
20		Veruša - Solomon- Bukumirsko jezero	17.05.2025.	Rajko Mičković
21		Studeno - Lisac	20.05.2025.	B. Perović, TO Danilovgrad
22		Božur, Piva	25.05.2025	Branka Adžić
23	jun	Lukanje Čelo, Moračke planine	1.06.2025.	Ivan Šćepanović
24		Sušičko jezero - Skakala-Škrčka jezera , Durmitor	8.06.2025.	O. Božanović/B. Božović
25		27. Balkanskih susreta planinara,Zenica- Smetovi, BiH	13-15.06.2025.	PD Željezara , Zenica BiH
26		Krisitor , Kučke planine	15.06.2025.	Edita Files Bradarić
27		Gusar, Sinjavina	22.06.2025.	Dragoljub Krgović, Pk "Sinjavina"
28		Planinski festival, Mojkovac	27-29.06.2025.	PSCG, Pk "Brskovo"
29	jul	Kolate , Prokletije	5-6.07.2025.	Radojko Bošković
30		Bandijerna, Durmitor	13.07.2025.	Rajko Mičković
31		Pešter	20.07.2025.	Ivan Šćepanović
32		Dani Gorice na Bukumirskom jezeru	25-26.07.2025.	Klub, R.Mičković, P.Ivanović
33	avgust	Zelengora, BiH	1-3.08.2025	Blažo Vukčević
34		Dober do, Bogićevica, Prokletije	9-10.08.2025.	Ivan Šćepanović
35		Mratinje - Trzivka, Piva	23-24.08.2025.	Olivera Božanović
36	septembar	Maja Bojs, Prokletije	6-7.09.2025	Blažo Vukčević
37		Maja Golishit, Selce -vodopad Ujvara, Albanija	14.09.2025.	Olivera Božanović
38		Čvrsnica, Bosna i Hercegovina	19-21.09.2025.	Blažo Vukčević
39		Bukumirsko jezero-Velji vrh, Kučke planine	21.09.2025.	Edita Files Bradarić
40	oktobar	Radovče -Brotnjik	4.10.2025	Edita Files Bradarić
41		Bukovica - Jezero- Ivanova korita, Lovćen	12.10.2025	Edita Files Bradarić
42		Maja Nigvacit, Albanija	19.10.2025.	Blažo Vukčević
43	novembar	Mojan i Maja Marlules iz Vrmoše, Prokletije	2.11.2025	Ivan Šćepanović
44		Kurlaj - Crna planina- Veruša	16.11.2025	Rajko Mičković
45		Radunovići - Topolovik- Blizna , Piperi	30.11.2025.	Edita Files Bradarić
46	decembar	Kanjon Cijevne- Delaj	7.12.2025.	Rajko Mičković/ E F.Bradarić
47		Budoš , Nikšić	14.12.2025.	Edita Files Bradarić
48		Želj.stanica- Manastir Ostrog, Bare Šumanovića	21.12.2025.	R-Mičković, B. Perović
49		Šušanj- Zupci- Gradac, Bar	28.12.2025.	Olivera Božanović
		Učešće na akcijama iz kalendara PSCG i drugih klubova		
1		Humanitarni uspon za Miju Popović , Mučnica , Bjelasica	1.02.2025.	Pk Međed, Brskovo, Prošćenske pl.
2		Vukšić marš - memorijalni 8. zimski pohod	2.02.2025.	KVP Kapetan
3		Memorijalni uspon na Hajlu	7-9.02.2025.	PSK "Hajla 2403"
4		Noć punog mjeseca , Orjen	14-16.02.2025.	PK " Subra"
5		Dan žena - Uspon na Strač, Trebinje	8.03.2025.	PSCG
6		Pohod na Prošćenske planine	21.03.2025.	PSK"Prošćenske planine"
7		18.PI. uspon na Prutaš	3.08.2025.	Pk "Piva"
8		Memorijal na Komovima	9.08.2025.	Pk "Kom"
9		Stazom Veljka Vlahovića	6.09.2025.	PSCG,Visokogorci,Montenegrotim
10		XXII uspon na Vučji zub i vrhove Orjena	10-12.10.2025	PD "Vučji zub"